

קוֹנְטְרָס

# הַתְּקָרְבוֹת לְצַדִּיקִים

בו יבאר מעלת הזוּכָּה להיות מקָרָב אֶל הצַדִּיקִים  
הקְדוּשִׁים, הַדְּבָקִים בו יתְּבַרֵךְ, וְאֵל מֶה יְכוּלִים  
לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ עַל יָדָם.



בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תְלִמִּידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיה

רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלַב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים זְהַר הַקְּדוֹשׁ



הוּבָא לְדַפּוּס עַל־יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת  
יְהוּדֵי בְּלִי לְהִיּוֹת מְקַרְב לְצַדִּיק אֲמַתִּי, כִּי  
בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְקַרְב אֶל הַצַּדִּיק, וַיֵּשׁ לוֹ בְּטוֹל  
אֱלֹיו, בְּזֶה מֵרָאָה שֶׁהוּא מְקַבֵּל עָלָיו עַל  
מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְזֶה סִימָן שֶׁיֵּשׁ לוֹ גַּם יִרְאַת  
שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר זֶה מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ  
הַקְּדוּשִׁים: מוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמַיִם; כִּי זֶה  
תְּלוֹי בְּזֶה. אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ מוֹרָא מֵרַבּוֹ  
שֶׁמְקַרְב אֱלֹיו, אִזּוּ יִהְיֶה לוֹ גַּם מוֹרָא מִמְּנוֹ  
יִתְבַּרֵךְ. אֲבָל אִם הָאָדָם אֵינְנוּ מְקַרְב לְצַדִּיק,  
וַאֲיֵן לוֹ שׁוֹם יִרְאַה וְכָבוֹד לְאַף בְּרִיָּה, זֶה  
סִימָן שֶׁרַחֲמָנָא לְצַלָן, אֵינן לוֹ כְּבוֹד וְיִרְאַה גַּם  
מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ. וְלִכֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִתְקַרְב  
לְצַדִּיק שֶׁשִּׁיךְ לְשֹׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תשסד)

קונטרס

# התקרבות לצדיקים

א.

בני ובנותי היקרים! אין עוד דבר יותר גדול ביהדות כמו ה"התקרבות לצדיקים". רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שאדם צריך להשתדל להתקרב אל הצדיק האמת, שזוכה לברר לו את המח והשכל והדעת, עד שיזכה לברור וזכוף המדמה. כי אנו רואים, שכל הצרות שעוברות על בני-אדם, זה רק מחמת פח הדמיון, שמדמה לעצמו 'פאלו' הוא הכי גרוע, 'פאלו' הוא פבר לא יוכל בשום פנים ואפן לחזור בתשובה, 'פאלו' הקדוש-ברוך-הוא שונא אותו, 'פאלו' בני-אדם אינם יכולים לסבל אותו. וכל שאר הדמיונות שרק עולים במחשבות האדם הסובבים על 'פאלו', 'פאלו' אבר מנוס ממני, 'פאלו' אין לי תקנה וכו'. לזאת צריכים להתקרב לצדיק האמת, הדבוק בו יתברך, והוא מאיר את האור של הקדוש-ברוך-הוא על כל המקרבים אליו. ולכן

אומרים חכמינו הקדושים (מנחומא וירא, סימן ט'): אֲשֶׁרִי  
הצדיקים ואֲשֶׁרִי דְבַקִּיהֶם. פִּי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק  
בְּצַדִּיק, וּמִתְקָרֵב לְצַדִּיקִים, גַּם עָלָיו נִשְׁפָּע הָאֹר שְׁמַאִיר  
עַל הַצַּדִּיק; פִּי בְּאֵמֶת מָה זֶה צַדִּיק? כְּתִיב (חֲבַקּוּק ב, ד):  
"וְצַדִּיק בְּאֵמוּנָתוֹ יַחֲיֶה". כָּל הַחַיּוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק זֶה אֵמוּנָה.  
כְּתוּב בַּזֵּהָר (לף צג), שֶׁכָּל יְהוּדֵי הוּא צַדִּיק, עַל שֵׁם שְׁנַמּוּל.  
וְכֵן אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה ס, יג): "וְעַמְּךָ כֻּלָּם צַדִּיקִים" — כָּל עַם  
יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים צַדִּיקִים; פִּי אֶצֶל כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ נִקְדָּה שֶׁל  
אֵמוּנָה, אֲבָל זֶה רַק נִקְדָּה קִטְנָה, הַצַּדִּיק עוֹבֵד עַל עֲצֻמוֹ  
יָמִים וְשָׁנִים, וּמִלֵּהָב אֶת הַנִּקְדָּה הַקִּטְנָה הַזֹּאת, עַד שֶׁמִּנְקֵדֶת  
אֵמוּנָה שֵׁשׁ בְּכָל יְהוּדֵי, אֶצְלוֹ נַעֲשִׂית אַבּוּקָה, שְׁמַאִיר בּוֹ  
הָאֹר שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהֶאֱרָה כֹּזֵו, שְׂאִין לָנוּ שׁוּם  
מִשָּׁג. וְזֶהוּ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'),  
שֶׁהַצַּדִּיק נִקְרָא אַבּוּקָה, שְׂאָבִיק בְּאֹר הַתּוֹרָה, פִּי הוּא יַגַּע  
וְטָרַח וְעָמַל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יָמִים וְשָׁנִים, עַד שֶׁלֵּהָב  
אֶת הַנִּקְדָּה הַקִּטְנָה שֶׁל אֵמוּנָה שְׁנַמְצָאת אֶצֶל כָּל יְהוּדֵי,  
וְאֶצְלוֹ נַעֲשִׂית אַבּוּקָה גְּדוּלָּה. וְאַנְחֵנוּ עִם הַנִּקְדָּה הַקִּטְנָה  
שֶׁלָּנוּ צְרִיכִים לָבֵא אֶל הַצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר הֵם יִלְהֵבוּ גַם אֶת  
הַנִּקְדָּה הַקִּטְנָה שֶׁלָּנוּ, וַיִּדְלִיקוּ גַם אוֹתָנוּ בְּאֵמוּנָה. לְזֹאת,  
בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! "הַתְּקָרְבוּת לְצַדִּיקִים" זֶה יְסוּד גְּדוּל  
בִּיְהוּדוּת, כְּכֹל שְׁזוּכִים לְהַתְּקָרֵב יוֹתֵר לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים  
הַדְּבָקִים בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כֵּן מַאִיר גַּם עַל הַמְּקָרְבִים  
אֲלֵיהֶם הָאֹר שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לְכֵן אֹמְרִים חַכְמֵינוּ

## התקרבות לצדיקים

קעז

הקדושים (חגיגה יב:): הארץ עומדת על עמוד אחד וצדיק שמו. בכל דור ודור יש צדיקים אמתים, הדבוקים בבורא ותברך שמו, והם מורידים את השכינה לזה העולם; פי כף אומרים חכמינו הקדושים (סוטה ג): בתחלה היתה השכינה עם כל אחד ואחד, כיון שחטאו, סלקו את השכינה מהם; הינו יהודי הוא חלק אלוק ממעל ממש, הוא חלק מהקדוש-ברוך-הוא, נשמה של כל יהודי זוהי חתיכת אש, שהקדוש-ברוך-הוא הורידה לזה העולם והלבישה בגוף גשמי וחקרי, עב וגס, וערב אותו בין אמות העולם, אבל נתן לו תורה ומצוות. וכשיהודי לומד תורה ומקיים את המצוות, אזי אפלו שהוא מערב בין הגויים, שום דבר לא יכול לקרות לו, ולא ישכח מהקדוש-ברוך-הוא, כי יהודי מסבב במצוות; יש לו ציצית בבגדו, תפלין בזרועו ועל ראשו, מזוזה על פתחו. אם כן היכן שהולך, תמיד יזכר מהקדוש-ברוך-הוא, אבל מי מגלה את אמתת מציאותו ותברך לכל בר ישראל? רק אלו הצדיקים שבכל דור ודור, שעבדו על עצמם ימים ושנים, עד שזככו עצמם לגמרי, וכל העולם כלא בעיניהם, אינם רואים עולם, אינם רואים גשמיות אלא רוחניות בלבד. לנו אין משג בדברים כאלו, כי מתגבר עלינו היצר הרע בתאוות רעות, במדות רעות ומשחתות, בשקרים, בכזבים, בפוליטיקה של שקר. אנו נמשכים אחר בני-אדם, ונתקיים אצלנו (תהלים קו, לה): "וייתערבו

בגוים וילמדו מעשיהם". אנו מערבים בין גוים ומסתכלים עליהם, עד שרחמנא לצלן, אנו שוכחים מהקדוש-ברוך-הוא. יכול לעבור עלינו יום אחר יום, ונשכח לגמרי ממנו יתברך, עד שישנם בני-אדם שכל-כף נפלו בעיניהם, שחושבים כאלו עזב אלהים את הארץ. וזה אשר גורם להם את כל הצרות; כי כשאדם זוכה לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתו, עמו ואצלו, הוא הכי מאשר בחיים, ואין עוד אשר גדול יותר ממי שזוכה להפיר את הבורא יתברך שמו, ומרגיש שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותו ורוצה בקרבתו. ואם אדם היה זוכה להגיע למדרגה זו — להרגיש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו, אזי כל הגשמיות היתה מתהפכת לרוחניות. הגוף הגשמי שלו גם-כן היה מאיר, כמו שכתוב (איוב יט, כו): "מבשרי אחזה אלקי". וכל הבריאה כלה היתה מתגלה לפניו, שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, ודומם, צומח, חי, מדבר, הכל זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא. אלא כשאדם חוטא, מתקים אצלו (דברים לא, יז): "הלא על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה". מדוע אדם סובל סבל מר? כי אינו מפיר אותו יתברך. עד שיש בני-אדם, ששכחו כל-כף ממנו יתברך, שנדמה להם, שהכל טבע, מקרה ומזל, והכל מלבש בלבוש עב וגם, עד שחושבים ש'כל האלים גבר', מי שיותר עז פנים — מצליח. ובאמת הכל דמיון, כי הקדוש-ברוך-הוא

נמצא פה, והכל מתנהג בהשגחה פרטית, אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה (חל"ז ז:); עד כדי כך גדולה השגחתו יתברך הפרטית, שאדם איננו מזיז את אצבעו הקטנה, מבלי שיורו כך מן שמיא; אך איננו מסגלים להבין את זאת, כי אנו מגשמים, התערבנו בין גויים, בין אמות העולם, גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואפלו אלו שכן נמצאים בארצנו הקדושה, גם שם מתפשט הערב-רב ב"כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח, יז), ומסתירים ומעלימים אותו יתברך, ולכן אנו סובלים סבל כל-כך גדול. לזאת לזכות להגיע לגלוי אלקות, זהו רק על-ידי "התקרבות לצדיקים". על-כן צריך למסור נפשו לבוא אל צדיקים אמתיים הדבקים בו יתברך, שהם גם-כן יאירו עלינו את האור אין סוף ברוך הוא; כי הצדיקים עבדו על עצמם כבר ימים ושנים, עד שהורידו את כל המסכים המפרידים בינם לבין הקדוש-ברוך-הוא, ובזה שאנו מתקרבים אל הצדיקים, על-ידי-זה מאיר גם עלינו האור אין סוף.

אבל יש על זה בחירה קשה מאד; כי בכל דור ודור ישנם ליצנים המתלוצצים מהצדיקים, כי "זה לעמת זה עשה אלקים" (קהלת ז, כד), כי אם הצדיקים האמתיים, הדבוקים בו יתברך היו מתגלים בעולם, אזי כל עם

ישראל היו חוזרים בתשובה. כי הצדיקים כל-כף דבוקים בקוננם, עד שאינם רואים כלום, רק אור אין סוף ברוך הוא, אין לפני מראה עיניהם רק רוחניות אלקות, ולנו אין משג בזה, אנו מלאי מדות רעות, תאוות, שקרים, כסף, כבוד וכו', אין לנו משג מה זה אלקות, מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לשמע את הקדוש-ברוך-הוא, להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא. לזאת, בני ובנותי היקרים! היסוד הוא "התקרבות לצדיקים" שכן זכו לזה. אבל זה לעמת זה בשביל הבחירה והנסיון יש ליצנים, ובכל דור ודור כשיש צדיקים הדבוקים בו יתברך, הקים עליהם הקדוש-ברוך-הוא את הסמ"ך-מ"ם וגנדא דילה, חברותא שלו, שהם עושים ליצנות מגדולי מבחרי הצדיקים. ואנו רואים את זאת אצל אברהם אבינו, שהיה הראשון שגלה ופרסם את אלקותו יתברך בכל העולם כלו. כי עד אברהם אבינו אף אחד לא הפיר את הקדוש-ברוך-הוא, בא אבינו אברהם, והוריד את השכינה בעולם, ואף-על-פי-כן היו ליצני הדור אומרים: 'מאבימלך נתעברה שרה', עד כדי כך גדלה חצפתם של הליצנים. ומאברהם אבינו עד הדור הזה תמיד עומדים ליצנים, אשר הם שלוחי הסמ"ך-מ"ם, להתלוצץ מהצדיקים, להעלים ולהסתיר את הצדיקים האמתיים. כי הסמ"ך-מ"ם מאד מפחד אם הצדיק האמת יתגלה בעולם, כי יכול לקרב את כל עם ישראל להקדוש-ברוך-



הוא, יכול להדליק את כל הנשמות, שירגישו אלקות, וידברו אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל אחד יחזר בתשובה אליו יתברך. וזאת אין הוא רוצה, לזאת מקים את הליצנים שבכל דור, שיידברו על הצדיקים כל דבר אסור. וכן אנו מוצאים אצל דוד המלך, שהיו ליצני הדור אומרים: מנבל התעברה אביגיל. עד כדי כך התלווצצו מדוד המלך. וכן במשה רבנו אנו מוצאים, שליצני הדור חשדוהו באשת איש. בני ובנותי היקרים! תתארו לעצמכם, אברהם אבינו גלה את הקדוש-ברוך-הוא בגלוי כזה, שפרסם לכל העולם פלו שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה בעולם הזה. כמאמרם ז"ל (ספרי האזינו): עד אברהם אבינו הנה הקדוש-ברוך-הוא נקרא אלהי השמים, אבינו אברהם הוריד את הקדוש-ברוך-הוא על הארץ, עד שנקרא אלהי הארץ, שכל אחד הכיר את הקדוש-ברוך-הוא, ואף-על-פי-כן אומרים חכמינו הקדושים (עין רש"י, בראשית כה, ט), שליצני הדור חשדוהו ואמרו, שיצחק איננו בנו. עד שהצרך הקדוש-ברוך-הוא לצייר קלסתר פניו של יצחק, שיהיה דומה לאברהם. וכן אצל דוד המלך, אשר הוא תפלתן של ישראל, שגלה את עבודת התפלה, היו ליצנים שהתלווצצו ממנו, וחשדו בו ואמרו: מנבל התעברה אביגיל, עד שהצרך הקדוש-ברוך-הוא לצייר את הפן בדמות דוד. ולכן נקרא: כלֵאב, אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא תולדות, סימן ו), שהיה

כלו אב, שהיה נדמה בדיוק כדוד. וכן משה רבנו, שהוריד לנו את התורה הקדושה, חשדו אותו באשת איש (סנהדרין קי.). עד כדי כך מתגברים בכל דור ודור רשעים ארורים, ליצנים מלכלכים, ומדברים על הצדיקים. ובשביל זה נתארכת גלותנו, כי אם היתה מתגלה גדלת הצדיקים, אזי כלם היו מתקרבים אל הקדוש-ברוך-הוא; כי הצדיק יש לו כח להחזיר את כלם אל הקדוש-ברוך-הוא. לזאת, בני ובנותי היקרים! תשתדלו מאד להתקרב אל הצדיק האמתי שבדור הזה, המגלה את האין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה גם אתם תוכלו לחזור בתשובה. אבל עליכם לדעת, שלא קל להתקרב אל הצדיקים בכלל, ואל הצדיק האמת בפרט, כי הרבה ליצנים עומדים בדרך, פי הסמ"ך-מ"ם מאד מאד שונא את הצדיק, מחמת שיודע שכשהצדיק יתגלה בעולם, אין לו כבר מה לעשות. כמו שספר רבנו ז"ל בספורי-מעשיות (מעשה ז' מהזכוכ ועכביש), שקדם שירדה נשמתו, הסמ"ך-מ"ם אמר: אם הנשמה הזו תרד, אין לי כבר מה לעשות בזה העולם. ענו לו: קץ בא הקץ, הנשמה חייבת לרדת, ואתה לך ומצא לך עצה. והלך וחזר עם זקן וצחקו. ואמר: הנשמה יכולה לרדת. מה היה הצחוק הזה שצחקו יחד הסמ"ך-מ"ם עם הזקן, ואמר שכבר אינו מפתח מנשמת הצדיק שתירד אל זה העולם? אלא שיעשו צחוק מהצדיקים האמתיים. וכן

רואים בכל דור ודור, שישנם צדיקים קדושים היכולים להמשיך לעם ישראל ישועות, וכן יכולים להמשיך לעם ישראל רפואות וברכות, אבל עומדים בנגדם ליצני הדור ומעלימים אותם. וזה הנסיון הכי קשה. ובפרט מי שפגם בפגם הברית, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), לו קשה מאד להתקרב לצדיקים, כי הוא שומע מחלקת ומריבות על הצדיק, עד שמתרחק ממנו; כי באמת, מי שפגם בברית, אומר הזהר (וישב קפח:), אין על זה תשובה. אבל, אומר רבנו ז"ל (שיחות ה"ן, סימן עא), שבאמת יש על זה תשובה, אבל מנסים את האדם אם באמת רוצה לשוב בתשובה, ועל-כן אומרים לו, שאין על זה תשובה, ומשמיעין לו מחלקת על הצדיק האמת המגלה לו שיכול לשוב בתשובה. אם הוא שוטה ושומע לקול הליצנים המדברים על הצדיק, אזי איננו מתקרב אליו, ואומר: שמעתי שאין על זה תשובה, ואז מסכן גדול הוא ונשאר בחשך, בצרות, שרוי בדכאון, והוא רב עם כלם וממרמר. לא-כן אם אדם פקח, ואומר: לא ולא, אותי אין יכולים לרחק מהצדיק, אני אחזיק בצדיק בכל מחיר, אזי אם יהיה עקשן גדול ולא יניח עצמו לפל, יזכה סוף כל סוף, שהצדיק יאיר עליו אור האין סוף ברוך הוא. אבל עלינו לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה להתקרב לצדיקים אמתיים, כי שומעים הרבה מחלקת על צדיקים, כמו שכתוב (משלי טו, לא): "אזן שמעת תוכחת חיים בקרב

חכמים תלין" — לשון תלונה ומריבה. עם כל זאת, אם אתה שומע מחלקת על צדיקים, תדע שזה משמיעין אותך על שפגמת בטפי מחך, שעל זה נאמר (שם ב, יט): "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים"; כי אם אדם חטא בפגם הברית, בחלול שבת, עבר על כל העברות שבתורה, אכל ופטם עצמו ימים ושנים עם טרפות ונבלות, בשר החזיר, החמור, הגמל והשפן, איך יכול להשיג אור רוחניות חיות אלקות? ! אלא על-ידי "התקרבות לצדיקים". אבל הסמ"ך-מ"ם אינו רוצה שיתקרב לצדיקים, לזאת מקים חולקים עליהם, שיחלקו על צדיקים, ויאמרו: "הצדיק הזה — אף אחד אינו מחזיק ממנו... צדיק זה איננו צדיק", ועוד כהנה וכהנה. אף זה הנסיון. מי שזוכה לעמד בנסיון הזה, ומכיר את מקומו, ויודע וחושב: "מה אכפת לי מה שבני-אדם מדברים, מה אכפת לי מה שליצנים מתלווצים, לי יש חיות מהצדיק הזה, הצדיק הזה מפייח בי רוח חיים, הצדיק הזה מחזק אותי, הצדיק הזה מקרב אותי להקדוש-ברוך-הוא, אזי אפלו שכל הליצנים בעולם יתאספו יחד, וידברו עלי, אותי לא יזיוו ממקומי". אם אדם הולך בצורה כזו, אזי יזכה להיות מקרב אל הצדיק, ויש בכח הצדיק להמשיך על כל אחד אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, שגם הוא יהיה צדיק. לזאת, בני ובנות היקרים! ראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם

## התקרבות לצדיקים

קפה

להתקרב אל הצדיקים האמתיים, שיש בכל דור ודור, ותברחו מהליצנים, אשר הדבר הראשון שעושים — מכניסים קרירות בהמון-עם, ומדברים על הצדיקים, מתלווצצים מהם, כאלו הצדיקים צריכים כסף או כבוד, אשר באמת הצדיק רחוק מזה בתכלית הרחוק, הצדיק דבוק בחי החיים, באין סוף ברוך הוא, הצדיק מתענג בזיו השכינה. עד כדי כך, שאומרים חכמינו הקדושים (יומא לח.): בשביל צדיק אחד העולם מתקיים. אם יש בעולם צדיק כזה, שאינו רואה ואינו שומע ואינו מרגיש ואינו מדבר רק אלקות, רק בשבילו נבראה כל הבריאה. ואשרי הזוכה להתקרב לצדיק כזה ולתלמידיו, שהם הצדיקים האמתיים שבכל דור ודור. לזאת, בני ובנותי היקרים! מאחר שעבר עליכם בחיים מה שעבר, שנכשלתם במה שנכשלתם, ועברתם, רחמנא לצלן, על אסורי עריות, טמאתם עצמכם בכל מיני טמאות, חללתם שבת, עברתם על אסורי פרייתות ומיתות בית-דין, ומגיע לכם ענשים קשים ומרים, ראו לברח אל הצדיקים האמתיים, ועל ידם תזכו גם-כן שימחל לכם הקדוש-ברוך-הוא. כי הצדיק מושף את נשמות ישראל אליו יתברך, ומכניס בהם אור וזיו וחיות הבורא יתברך שמו, עד שנדלק גם ביהודי אור בהתלהבות אל הקדוש-ברוך-הוא; ואשרי הזוכה להתקרב אל צדיקים אמתיים, שיאירו גם עליו אור אין סוף ברוך הוא! ואל תחשבו שזה קל

להגיע אל הצדיק האמת, ובפרט מי שחטא כפי שיודע בעצמו איך נראה, ומה עשה עד עכשו, ואיך חטא בכל מיני חטאים ועוונות ופשעים, רחמנא לצלן, לו יהיה קשה מאד להתקרב אל הצדיק, ויתגברו עליו כל המניעות שבעולם, ויבואו ויתלוצצו בפניו מהצדיק, ויאמרו לו: "מה פתאם תלך אל צדיק זה, הלא זה מדבר עליו כך, וזה מדבר עליו כך" וכו' וכו'; עד שיהיו אף מחזפים שיאמרו: "אני ראיתו לעבר עברה" כמו שמספר רבנו ז"ל בספורי-מעשיות (מעשה ח) ברב ובן יחיד, שרצו לילך אל הצדיק, ובא הסמ"ך-מ"ם למנעם בכל מיני מניעות, ואמר להם: "מה אתם הולכים לצדיק זה, אני ראיתו לעבר עברה" וכו'. כל-כך מתגברים החצופים בכל דור ודור, שכל מה שהם עושים, הם רואים את זאת אצל הצדיק; הינו הם עושים עברות בגלוי ובסתר, מתאווים לכסף, רוצים כבוד, ואת כל המדות המגנות והתאוות רעות הם רואים אצל הצדיק. כי הצדיק כל-כך דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ונכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שהוא כמו ראי, הוא אינו רוצה כלום רק את הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן הליצנים רואים את בבואתם משתקפת מתוך הצדיק, ומלבישים עליו, חס ושלום, את כל חסרונותיהם וגריעות מעשיהם. לזאת אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין קג:): שקולה נשמה של צדיק אחד כנגד כל העולם כלו; כי הצדיק כל-כך דבוק

## התקרבות לצדיקים

קפז

בהקדוש-ברוך-הוא, שאין לו שום הסתכלות בזה העולם, אין לו שום הרגשה בזה העולם, אין לו שום דבור בזה העולם, רוצה רק את המקום ברוך הוא. וזו כל השתוקקותו — להדליק את כל נשמה ונשמה שגם היא תאיר באור אין סוף ברוך הוא. ולכן כל מי שרוצה לשוב בתשובה, ההכרח לו לבא אל הצדיק האמת, ולהתקרב אליו, ולשמע בקולו, שאז גם הוא יזכה להיות כסא ומרפבה לשכינת עזו יתברך. לזאת, בני ובנותי היקרים! חמלו ורחמו על נשמותיכם, מאחר שעבר עליכם בחייכם מה שעבר, ועדין עובר עליכם כל מיני צרות ויסורים ומרירות, כי אין אדם בעולם שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, ומחפש את המקום היכן ולאן להגיע?! ואיננו מוצא את המקום והאדם הנכון; כי הסמ"ך-מ"ם מיוחד מאד שהצדיקים האמתיים הדבוקים בו יתברך יתגלו בעולם, לזאת הוא מגלה כל מיני צבועים ורמאים, כל מיני שקרנים, המתחזים כרבנים, והם רוצים רק כסף ותקציבים וכבוד, ולא אכפת להם מנשמות ישראל כלום, לא אכפת להם מלהחזיר רוחניות בנשמות ישראל, הם עוזרים לסמ"ך-מ"ם להפיץ כפירות ואפיקורסות, רחמנא לצלן; כי אלו הרבנים של הסמ"ך-מ"ם, הם עושים את שליחותו בשלמות, כי הם מכשילים את נשמות ישראל באסור נדה החמור, כי המקוה איננו כשר, רחמנא לצלן, והם נותנים הכשרים פיקטיבים על

נבלות וטרפות, רחמנא לישזבן, ומקלין בעקרי תורה. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם רצונכם לשוב בתשובה, העקר הוא "התקרבות לצדיקים". ואם תהיו עקשנים בדבר זה — לא להסתפל על שום בריה שבעולם, אלא אם יש צדיק שאתם מקבלים ממנו התחזקות וחיות, והוא מדריך אתכם בדרך הנכונה איך לשוב אליו יתברך, ופותח לכם את הפה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא — תחזיקו בו בכל הפחות, ואל תסתכלו על שום מונע ומעכב, כי גדלת הצדיק האמת אין לתאר ולשער כלל, כמובא (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז'): כשאדם זוכה להתקרב אל הצדיק, הצדיק פוקח עיניו, ומתחיל להסתפל על הקדוש-ברוך-הוא ועל עצמו; מצד אחד מסתפל על רוחניות חיות אלקות, שכל העולם כלו מלא אלקות, ומצד שני מתחיל להסתפל על עצמו, איך הוא מסבך ועדין מלכלך בכל מיני מדות ותאוות רעות. אבל על דבר זה עומד השטן, ומעלים ומסתיר את הצדיק האמת, שהוא היפי והפאר והחן של כל הדור, ומי שרוצה לחזור בתשובה, ההכרח לו לבוא אל הצדיק האמת. לזאת, בני ובנותי היקרים! אל תהיו בטלנים, ותקחו עצמכם בידיכם, אל תשטו עצמכם במה שליצנים מדברים על הצדיקים האמתיים הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, אל תלכו שולל אחרי אנשים המתחזים כרבנים, נותנים תקונים, נותנים קמיעות, מרמים את הבריות. ואם אחד



מבקש מכם כסף בעבור תקוון, תדעו שהכל שקר וכזב, כי הצדיק האמת איננו צריך כסף, כי הוא רוצה רק להחדיר בכם אמונה פשוטה בו יתברך, פותח לכם עינים, שגם אתם תתחילו להסתכל על רוחניות. כי הצדיק האמת הוא מאורי אור, שמאיר את האור בנשמות ישראל, שגם הכי גרוע יתחיל להתקרב אליו יתברך, לא-כן הרמאים, הצבועים והליצנים, הם מאורי אש, גורמים מחלקת בין נשמות ישראל, פרודים בין נשמות ישראל, שאלו המפלגות, דור הפלגה, שכל אחד צועק שמפלגתו אמת, ולמעשה הכל שקר וכזב; כי אמת זה רק הקדוש-ברוך-הוא, כדכתיב (ירמיה י, י): "והנני" אלקים אמת"; לזאת אם רצונכם לשוב בתשובה, זהו רק על-ידי "התקרבות לצדיקים". ואם לא תטעו עצמכם, תהיו הכי מאשרים בתייכם, ותזכו לשוב בתשובה, ויאיר עליכם אור אין סוף, ותזכו גם-כן לדבר אליו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, שאין עוד דבר גדול מזה. אבל אי אפשר להגיע לזה, אלא על-ידי "התקרבות לצדיקים", שהם היפי והפאר והחן של כל הדור; אשרי מי שיתקרב אליהם, ואז יזכה שהם יפתחו את עיניו, ויזכה לראות בגדלת הבורא יתברך שמו, וכן לראות בשפלות עצמו, אשר זה תלוי בזה; כפי שאדם מסתכל על גדלת הבורא יתברך שמו, כמו-כן נופלת עליו שפלות אמתית, ומתחיל להסתכל על עצמו באילו פנים הוא

נראה, וחוזר בתשובה שלמה. ולכן העקר בזה העולם הוא "התקרבות לצדיקים", אשר דיקא על ידם יכולים לזכות גם כן לצאת מהחשך והלכלוך שנפלו לשם, ויכולים להגיע אל כל המדרגות שבעולם, עד שיראה כמו עיניו רוחניות חיות אלקותו יתברך, ויזכה לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד מדרגה יותר גדולה מזו בגלוי אלקות, שאדם שפל ונבזה, איש מלכלך ורחוק עומד ומדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ושופך לבו לפניו יתברך, זהו עקר התכלית שהאדם צריך להגיע אליה בזה העולם, ואי אפשר להגיע אל זה, אלא על-ידי "התקרבות לצדיקים"; אשרי מי שזוכה להתקרב אליהם, שאז יאיר עליו מלך הכבוד באור וזיו וחיות ודבקות נצחית; אשרי לו ואשרי חלקו!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!